

سیرجان، شهر بدون پیاده رو!

فاطمه شهسواری

گزارش

امن برای عبور باشند، یکی از مشکلات بلوارها در سیرجان است.

بلوارهایی که حتا برای قدم گذاشتن در جدول کاری وسط آن ها نیز جایی برای خط عابر پیاده در نظر نگرفته اند. به جز سه مورد روبروی مهیا شهر در باقی بلوارهای سیرجان جدول ها مرتفع هستند و پر از بوته و درخت که مسیری هم برای خط ویژه عابر پیاده ندارند و این کار را برای رد شدن از عرض خیابان سخت می کند.

هرچند به تازگی شهرداری در دوران شهردار کنونی به این مهم توجه کرده و دارد خطوط عابر پیاده و مسیر گذر از جوها را برای پیاده ها مشخص می کند که جای تقدیر دارد.

با این وجود هنوز اول کار هستند و راه درازی برای بهسازی مسیرهای عابر پیاده چه عرضی و چه طولی در پیش دارند. هنوز خطر و ریسک رد شدن پیاده ها از عرض بلوارهای سیرجان زیاد است. به ویژه اگر مانند سالخوردگان، معلولان، برخی زنان و دختران و کودکان چست و چابک هم نباشی، یک راننده کوتاه نمی آید که دست کم یک نیش ترمز برایت بگیرد تا رد شوی. حتا چابک هم باشی نقطه قوتی داری که در صورت بی احتیاطی می تواند نقطه ضعف شود و بلای جانست که تو یکباره از وسط بلوار سر دربیآوری و خودرویی هم با سرعت، یکباره سر برسد و...

تعداد پل های عابر پیاده نیز در سیرجان خیلی کم است. حتا در بلوارهای پر تردد و پرخطری مثل بلوار شاهد و بلوار سیدجمال.

معدودی هم که وجود دارند مشکلات خودشان را دارند. نداشتن پله برقی و وجود پله های فراوان با شیب تیز یکی از دلایل است که سیرجانی ها را نسبت به استفاده از پل عابر پیاده بی تمایل می کند. مشکل دیگر و مهمتر همین تعداد پل عابر پیاده هم این است که با تابلوهای تبلیغاتی که نصب شده، داخلشان تبدیل به یک تونل وحشت شده است.

لطیفه ای است که می گوید یک سیرجانی همشهری اش را در شهر غریب از روی پیاده روی او در گوشه خیابان به جای پیاده رو می شناسد!

لطیفه ای که شاید در ظاهر شوخی باشد اما بویی از واقعیت برده است. واقعیتی تلخ به نام پیاده روهای ناهموار و سد معبر شده در سیرجان که موجب می شود شخص پیاده در عمل نتواند از پیاده رو استفاده کند و ناچار خطر راه رفتن در حاشیه خیابان ها را به جان بخرد.

به همین دلیل هم هست که در سیرجان با وجود مسیرهای کوتاه، فرهنگ پیاده روی جا نیفتاده است تا جایی که وقتی قصد پیاده روی به نیت ورزش کردن هم داری تا با یک تیر دو نشان بزنی و به مقصدت هم برسی، اگر دوست و آشنایی تو را ببینند از آن حمل بر نداشتن وسیله نقلیه یا امکانات و پول تاکسی می کند!

از طرفی شهرسازی در سیرجان گویی فقط مختص سواره هاست و اصلن پیاده ها و حتا دوچرخه سواران را حساب نیاورده است!

به جز از اینکه معمولاً رسیدگی به هموارسازی پیاده روها در اولویت شهرداری ها نیست و مسیر سواره در اولویت است، حتا قانون جلوگیری از سد معبر مشاغل و صنوف نیز رعایت نمی شود تا در عمل پیاده روها در اشغال تعمیرگاه ها و فروشگاه ها باشد!

از طرف دیگر رد خطر شدن از بلوارهای پر تردد در سیرجان زیاد است. بلوارهایی که اغلب ماشین ها در مسیر آن تند و سریع می رانند و اگر عابر پیاده هنگام رد شدن از عرض خیابان شتابی به راه رفتنش ندهد، بیم برخورد و ضربه دیدن می رود.

نبود روشنایی مناسب در شب و مهمتر نبود پل عابر پیاده ای که انبوه تابلوهای تبلیغاتی داخلش را غیرقابل دید نکرده باشد تا فضایی مناسب و